

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

תְּקוּנֵי הַזֵּהָר

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ מִלּ וְנִחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של ל' חלקים

כרך כ"ז - חלק ז'

קונטרס 787

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעייה"ק בית שמש תובב"א

לזיכוי הרבים: גזור וחלה עמוד זה במקום השיעור

והמשכילים יזהרו בזה
ומצדיקי הרבים נכונבים לעולם ועד

(דניאל י"ב)

כך אמר משה רבנו עליו השלום
לרשב"י זכותו וכן עלינו אמן בזהר הקדוש פרישת נשא,

"בהאי חבורא דילן דאיהו ספר הזהר
פקון ביה מן גלותא ברחמי".

באור הזכרים:

בזכות החבור שלך, ספר הזהר הקדוש,
יצאו בני ישראל מן הגלות ברחמים
ללא צרות ויסורים וללא צער הבלי משיח!

במקום קדוש זה מתקיימים שיעורים בזהר הקדוש לקרב הגאולה

מפעל הזהר העולמי
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש
טל: 054-843-6784 פקס: 02-995-1300

שיעורי
אור
הרשב"י
שיעורים בזהר הקדוש
בכל הארץ

זמן השיעור: _____ מקום השיעור: _____

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג): ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "ויקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי בן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבודות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עכת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עכת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח ניחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואות...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

ככל תרומה שאתם תורמים לארגון או למפעל אינכם יודעים להיכן מופנים המשאבים הכספיים, האם הכסף הולך ונוו לצדקה? האם הכסף שהוצאתם וחסכתם בשביל התרומה אכן הגיע למטרה?

במפעל החזרה העולמי אתם תורמים ויודעים במאה אחוז ונוו שסכסכם מנוצל למטרה, כי אתם תורמים ישירות לבית הדפוס. אתם מזמינים כרוכסום את מספר העלונים שיופסו, ולפי הזמנתכם יוצאו לאור עוד ועוד אלפי עלונים. והכל בסכום סמלי, שתמנעו ישירות לבית הדפוס

לדפוס: 0548-436784

ברשותנו עלונים רבים מוכנים לדפוס ואינם מודפסים בגלל חוסר תקציב, הרתמו ותרמו בעין יפה. ישנה אפשרות לרושם על העלון ליעילי נשמת או לזכות הורגום הזדומה

הוראה לחיוב חשבון תורם יקר אנא מלא במקומות הלכנים

קוד מסללה		סוג חשבון	מספר חשבון						
בנק	סניף		1	2	3	4	5		

קוד מוסד	אסמכתא/קוד מזהה של הלכות בחברה
4 7 6 9 5	

לכבוד בנק _____
 סניף _____
 כתובת הסניף _____

אני/הח"מ (שם בעלי החשבון כסופי בספרי הברכה) _____
 מס' זהות _____
 מיקוד _____
 עיר _____
 תלפון _____

- מזמין/ים כלם כנס הוראה לחיוב את חשבונותי הר"ל בסכסכם, בין הוראה בסכסכים ובמקומים שיופסו לכם כדי פעם בסכסכם באמצעי מנגנון, ע"י גן עדן התחנות"ן כספריט ביהמ"ד הרשאה"א.
2. אורחא וי נתנת לביטול ע"י הודעה מפי/מאנחנו ככתב לבנק ולגן עדן התחנות"ן שנתבטל לחוקי, אם נסיקסם אחד לאחר מכן הודעה בבנק, וי נתנת לביטול ע"י הוראת כל דין.
 3. אורחא נהיה הרשאה"א לביטול מראש חוב סכסם ובלבד, שטרדה על כר חסימה על דיו/נו לבנק ככתב, לפחות יום נסיקסם אחד לפני סוגר החוב.
 4. אורחא נהיה הרשאה"א לביטול חוב, לא ידור משפטים ימים שמעור החוב אם אוכזרנותו לבנק, כי החוב אינו תואם את המעדים ואם הסכססם ענקשכס ככתב הרשאה"א, אם נבקעו.
 5. דודע לילנו: כי הפרטים שניזם ככתב הרשאה"א ומילוסים, הם נשואים של הודעה לתודר עם הסכסם.
 6. דודע לילנו: כי כספרי החוב ע"י הרשאה"א, לא יפסו בדפוס החשבון וכי לא תישלח לילנו י"י חבונת הודעה מיוחדת בין חובים אלה.
 7. דודע לילנו: כי כספרי החוב ע"י הרשאה"א, לא יפסו בדפוס החשבון וכי לא תישלח לילנו י"י חבונת הודעה מיוחדת בין חובים אלה.
 8. דודע לילנו: כי כספרי החוב ע"י הרשאה"א, לא יפסו בדפוס החשבון וכי לא תישלח לילנו י"י חבונת הודעה מיוחדת בין חובים אלה.
 9. דודע לילנו: כי כספרי החוב ע"י הרשאה"א, לא יפסו בדפוס החשבון וכי לא תישלח לילנו י"י חבונת הודעה מיוחדת בין חובים אלה.
 10. דודע לילנו: כי כספרי החוב ע"י הרשאה"א, לא יפסו בדפוס החשבון וכי לא תישלח לילנו י"י חבונת הודעה מיוחדת בין חובים אלה.
 11. דודע לילנו: כי כספרי החוב ע"י הרשאה"א, לא יפסו בדפוס החשבון וכי לא תישלח לילנו י"י חבונת הודעה מיוחדת בין חובים אלה.
 12. דודע לילנו: כי כספרי החוב ע"י הרשאה"א, לא יפסו בדפוס החשבון וכי לא תישלח לילנו י"י חבונת הודעה מיוחדת בין חובים אלה.
 13. דודע לילנו: כי כספרי החוב ע"י הרשאה"א, לא יפסו בדפוס החשבון וכי לא תישלח לילנו י"י חבונת הודעה מיוחדת בין חובים אלה.
 14. דודע לילנו: כי כספרי החוב ע"י הרשאה"א, לא יפסו בדפוס החשבון וכי לא תישלח לילנו י"י חבונת הודעה מיוחדת בין חובים אלה.
 15. דודע לילנו: כי כספרי החוב ע"י הרשאה"א, לא יפסו בדפוס החשבון וכי לא תישלח לילנו י"י חבונת הודעה מיוחדת בין חובים אלה.
 16. דודע לילנו: כי כספרי החוב ע"י הרשאה"א, לא יפסו בדפוס החשבון וכי לא תישלח לילנו י"י חבונת הודעה מיוחדת בין חובים אלה.
 17. דודע לילנו: כי כספרי החוב ע"י הרשאה"א, לא יפסו בדפוס החשבון וכי לא תישלח לילנו י"י חבונת הודעה מיוחדת בין חובים אלה.
 18. דודע לילנו: כי כספרי החוב ע"י הרשאה"א, לא יפסו בדפוס החשבון וכי לא תישלח לילנו י"י חבונת הודעה מיוחדת בין חובים אלה.
 19. דודע לילנו: כי כספרי החוב ע"י הרשאה"א, לא יפסו בדפוס החשבון וכי לא תישלח לילנו י"י חבונת הודעה מיוחדת בין חובים אלה.
 20. דודע לילנו: כי כספרי החוב ע"י הרשאה"א, לא יפסו בדפוס החשבון וכי לא תישלח לילנו י"י חבונת הודעה מיוחדת בין חובים אלה.

פרטי הרשאה	מספר פעמים	מתאריך	עד תאריך
לימוד לילה שלם	שעה בכותל 26	שעה בקבר רחל 36	שעה ברשב"י 36
לימוד לילה שלם	שעה בכותל 312		

חתימת בעל/י החשבון

קוד מסללה		סוג חשבון	מספר חשבון					
בנק	סניף		1	2	3	4	5	

קוד מוסד	אסמכתא/קוד מזהה של הלכות בחברה
4 7 6 9 5	

אישור הבנק
 לכבוד "גן עדן התחנות"ן" (שפי' זוהר פי לך לך)
 רחנ נחשון 01 בית שמש 29099
 בית שמש
 קבלנו הוראת פ. לכבוד חובים
 בסכסכים ובמקומים שיופסו באמצעי מנגנון שתגינו לנו מיד פעם
 כפעם, ואשר מספר חשבונות בבנק יהיו קבוע ברם, והכל בהתאם
 לפטור ככתב הרשאה"א.
 רשמנו לפניה את הוראות, ונפעל בהתאם כל עוד מעב החשבון
 ואפשר זאת, כל עוד לא תהיה מעינה חוקית או אדורת לביטול, כל
 מן ההודר.
 אישור זה לא יפסו בהתחיותיכם כלפנו, לפי חוק השיפוץ שנחתם על ידיכם.

על כן נבקש לחזק את קנתת הרמח"ל זצ"ל, בשנת תשע"ו שהיא שנת הגאולה על פי הזוהר הקדוש, ולקיים ולייסד שיעורים אלו בכל מקום לימוד בישיבה, ככולל כבית מדרש, ובכל אתר ואתר. (להרמח"ל היה, כידוע, נשמת משיח צדקינו, וידע את הסוד א"ל לקרב הגאולה).

מזמן נגן החמה עד צאת הכוכבים 12 שעות ברציפות מתקיימים שיעורי זוהר המחולקים על ידי אברכים, כשאברך אחד מסיים מתחיל השני ללא הפסק ביניהם, שלפי הרמח"ל תקנה אז תקרע גזירות קשות ותמנע אסונות.

מקומות בהם מתקיימים כבר שיעורי זוהר 12 שעות ברציפות:

1. ירושלים: כותל המערבי.
2. מירון: ציון הרשב"י.
3. בית לחם: קבר רחל.
4. חברון: מערת המכפלה.
5. עבריה: ישיבת מאורות רפאל.

בכבוד רב,
 בנק _____
 סניף _____
 תאריך _____
 חתימה וחותמת הסניף _____

תרומות ככרטיס אשראי **נא להזכיר אחר הלימוד** **שם** _____ **שם** _____

0548-433385

וְכַל נִשְׁמַתֵּין דְּאַתְיִין תַּלְת זְמַנֵּין וְלֹא מִתְתַּקְנִין, אֲתַקְרִיאוּ פּוּשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל עֵרֵב רֵב, אֲבָל צְדִיקָא דְּכַבֵּל
וּמְנַא דְּיִיתוּן מִתְתַּקְנִין, יִיתוּן עַד אַרְבַּעָה, אֲפִילוּ עַד שְׁתַּיִן דּוֹר, וְדָא אִיהוּ (קַהֲלַת א ד) דּוֹר הוֹלֵךְ דּוֹר
בָּא, וְדָא נִשְׁמַתָּא דְּאִיהוּ מוֹשֶׁה רַבֵּינוּ, כְּלִילָא מִשְׁתַּיִן רְבוּא, וּשְׁכִינְתָּא עֲלָאָה דְּאִיהוּ נִשְׁמַת חַיִּים כּד שְׂרִיא
בְּמוֹשֶׁה, אֲתַחֲשֵׁב לִיה כְּאִלוּ אָתָּא בְּשְׁתַּיִן רְבוּא, וּבְגִינְיָה אֲתַמַּר אִשָּׁה אַחַת יִלְדָּה שְׁשִׁים רְבוּא בְּכַרְם אָחֵד.

וְאִינוּן מַרְעִין דְּבְנֵי נִשְׂא, דְּאַתְמַר בְּהוּן (דְּבֵרִים כח נט) וְחֲלִים רַעִים, (מְשַׁלֵּי ג ח) רְפוּאוֹת תְּהִי לְשָׂרְךָ, כּד
אִינוּן בְּרִישָׁא דְּצְדִיקָא, אֲבָל כּד אִינוּן בְּרִישָׁא דְּרִישְׁעִיא, כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אֲמַרַת לְגַבְיִיהוּ (שִׁיר א 1)
אֵל תְּרַאוּנִי שְׂאֵנִי שְׁחַרְחַרְתָּ, דְּאַלֵּין שְׂרִיין לּוֹן לְפַתְּאָה לְבְנֵי נִשְׂא, כְּמָה דְּהוּוּ מִפְתִּי לְיִשְׂרָאֵל בְּעֻלָּא בְּשִׂית
שְׁעַתֵּין, הֲדָא הוּא דְּכְתִיב (שְׁמוֹת לב א) וַיֵּרָא הָעָם כִּי בִשַׁשׁ מוֹשֶׁה, הָא אֻקְמוּהָ בְּשִׂית שְׁעַתֵּין עֲבָדוּ יָת
עֻלָּא, בֵּין שֵׁשׁ לְשַׁבַּע, אֲפָרִישׁוּ בֵּין עַמּוּדָא דְּאַמְצְעִיתָא לְשַׁבַּע, דְּנוֹפָא וּשְׁכִינְתָּא, וּבְגִין דָּא מְנִי קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא לְאַפְרָשָׁא לּוֹן מִשְׁבַּע, הֲדָא הוּא דְּרַכְתִּיב (שֵׁם יב טו) אֲךָ בְּיוֹם הָרֵאשׁוֹן, אֲךָ חֲלַק בֵּין שִׂית לְשַׁבַּע,
בְּגִין דָּא אֲמַרָה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל (שִׁיר א) שִׁשְׁפַּתְנִי הַשְּׁמֶשׁ, שֵׁשׁ זַפְתִּנִי הַשְּׁמֶשׁ, דְּאַסְתַּלַּק מְנִי ו' דְּאִיהוּ
הַשְּׁמֶשׁ, דְּנִהִיר בְּשִׂית תִּיבִין דְּאִינוּן (דְּבֵרִים וד) שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד, וְהָא אֲתַמַּר. (עַד)
כַּאן הַהֲגִ"ה מִסְפָּרִים אַחֲרֵים).

דְּבַר אַחַר, זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם, זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם,
אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: זֶה סֵפֶר - צְדִיק
חַי הַעוֹלָמִים שֶׁהוּא מוֹצִיא
תּוֹלְדוֹת, זֶה סֵפֶר וְדָא, וְלֹא אַחַר,
וְהֵם תּוֹלְדוֹת אָדָם, אוֹתוֹ שְׁנַאֲמַר
בּו כְּתַפְאֲרַת אָדָם לְשַׁבַּת בֵּית. מִי
הַבֵּית שְׁלוֹ? זוּ הַשְּׁכִינָה, וְרוּעָה
הַנְּאָמֵן אַתָּה הוּא כְּדַמּוּתוֹ, וְלֵךְ
כַּח לְהַסְתַּפֵּל בְּדִיוקְנֵי בְנֵי אָדָם,
בְּצִיּוּרִים שֶׁל אוֹתוֹ שְׁנַאֲמַר בּו
בְּדַמּוֹת אֱלֹהִים בְּרָא אוֹתוֹ, שְׁכַל
הַצִּיּוּרִים שֶׁל בְנֵי אָדָם רְשׁוּמִים
בְּכַסָּא, וּמְשׁוּם שְׁכַל כְּפָא וּמְרַכְבָּה
שְׁאֵתָה זְקוּק, אַתָּה יֵשׁ לֵךְ כַּח
לְהַסְתַּפֵּל, בְּגַלְל כֶּף וְאַתָּה תַּחֲזוּה
מִכָּל הָעָם וּגְוַמַר.

וַיְחִי אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שָׁנָה
וַיֻּלְד בְּדַמּוּתוֹ כְּצַלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת
שְׁמוֹ שֵׁת, שׁ שְׁלֹשׁ חַיִּית שֶׁל
הַמְרַכְבָּה, ת הוּא גַר יְהוָה נִשְׁמַת
אָדָם, שְׁנַאֲמַר בַּה וּדְמוּת פְּגִיהֶם
פְּגִי אָדָם, וְזֶהוּ וַיֻּלְד בְּדַמּוּתוֹ
כְּצַלְמוֹ. וַיְהִי כֹל יְמֵי אָדָם אֲשֶׁר
חַי תִּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וַיֻּלְד בְּדַמּוּתוֹ כְּצַלְמוֹ. וַיְהִי כֹל יְמֵי אָדָם אֲשֶׁר חַי תִּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה
וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמֵאוֹת, מֵאֵי וּמֵאוֹת, אֲלָא כֹּל יוֹמִין דְּהוּהוּ חַי הוּהוּ תִּשַׁע

דְּבַר אַחַר זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם, אָמַר רַבִּי
שְׁמַעוֹן, זֶה סֵפֶר דָּא צְדִיק חַי עַלְמִין,
דְּאִיהוּ אֲפִיק תּוֹלְדִין, זֶה סֵפֶר וְדָאֵי וְלֹא אַחְרָא,
וְאִינוּן תּוֹלְדוֹת אָדָם, הֵהוּא דְּאַתְמַר בֵּיה (יִשְׁעִיָּה
מִד) כְּתַפְאֲרַת אָדָם לְשַׁבַּת בֵּית, מָאן בֵּית דִּילִיָּה,
דָּא שְׁכִינְתָּא, וְרַעִיא מְהִימְנָא אַנְתָּ הוּא
כְּדִיוקְנֵיָּה, וְלֵךְ חִילָא לְאַסְתַּפְּלָא בְּדִיוקְנֵין דְּבְנֵי
נִשְׂא, בְּצִיּוּרִין דְּהֵהוּא דְּאַתְמַר בֵּיה (בְּרַאשִׁית ה
א) בְּדַמּוֹת אֱלֹהִים בְּרָא אוֹתוֹ, דְּכָל צִיּוּרִין דְּבְנֵי
נִשְׂא אִינוּן רְשִׁימִין בְּכַרְסֵיא, וּבְגִין דְּכָל כְּרַסֵּיא
וּמְרַכְבָּתָא דְּאַנְתָּ זְקִיקָא, אַנְתָּ אִית לֵךְ חִילָא
לְאַסְתַּפְּלָא, בְּגִין כֶּף וְאַתָּה תַּחֲזוּה מִכָּל הָעָם
וּגְוַמַר.

וַיְחִי (דף קלח ע"ב) אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שָׁנָה וַיֻּלְד
בְּדַמּוּתוֹ כְּצַלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ
שֵׁת (בְּרַאשִׁית ה ג), שׁ תַּלְת חִיוּן דְּמְרַכְבָּתָא, ת
אִיהִי (מְשַׁלֵּי כ כח) גַר יְהוָה נִשְׁמַת אָדָם, דְּאַתְמַר
בַּה (יִחְזַקְאֵל א י) וּדְמוּת פְּגִיהֶם פְּגִי אָדָם, וְדָא אִיהוּ
וַיֻּלְד בְּדַמּוּתוֹ כְּצַלְמוֹ. וַיְהִי כֹל יְמֵי אָדָם אֲשֶׁר חַי תִּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וּמֵאוֹת, מֵאֵי וּמֵאוֹת, אֲלָא כֹּל יוֹמִין דְּהוּהוּ חַי הוּהוּ תִּשַׁע

וימת. מה זה וימת? אלא כל הימים שהיה חי היה תשע מאות ושלשים שנים, ושאר השנים בתוספת היתה מת, והשבעים שהסרו מאלף, נתן לרוד משנותיו, משום שהיה עתיד להשלים אותם בו, וכאן סוד הגאולה.

עשרה דורות היו מאדם ועד נח, ויחי למך שתיים ושמונים שנה ומאת שנה ויולד בן ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשינו ומעצבון ידינו, ולמה? שבהתחלה היו טורחים בגלגולים, עד שבא נח, שהוא שבת, ובו נחו כלם, ובו התישבו והוציא אותם לעולם.

אמר רבי אלעזר: למה היו הראשונים חיים ימים רבים כמו אדם, שנאמר בו ויחי אדם תשע מאות שנה ושלשים שנה, ונח תשע מאות וחמשים שנה, וכן כל הדורות עד נח היו חיים שנים רבות, ומאברהם (ומנוח) ואילף היו מתמעטים בשנים? אמר לו: בני, רבוי שנים וארך ימים הם מאריך אנפין, ומעוט של ימים ושנים מזעיר אנפין, ומשום זה נאמר באברהם אלה תולדות השמים והארץ בהבראם בה' זעירא. וברוך יהוה לעולם ואמן ואמן.

תקון שני

זהו תקון כ"ב וכ"ג בראשית ברא אלהים, בראשית ברא תיש, זה אילו של יצחק. בראשית שם א"ש לעולה של יצחק, וסוד הדבר - (ועל אלו שלש הגלגולים נאמר מה יפועמך בנגעים בת נדיב, ואת לפנים - זו האם העליונה, העולם הקבא. דבר אחר, אצלו צריך חליצה, וזהו שכתוב של יצחק ונומר, ואם לא אין לו רשות להרויח,

מאות ותלתין שנים, ושאר שנים בתוספת הנה מית. ושבעין דחסרו מאלף, יהב לרוד משנוי, בגין דהנה עתיד לאשלמא לון ביה, והקא רזא דפורקנא.

עשר דרין הוו מאדם ועד נח, (בראשית ה כח) ויחי למך שתיים ושמונים שנה ומאת שנה ויולד בן ויקרא את שמו נח, לאמר זה ינחמנו ממעשינו ומעצבון ידינו, ואמאי, דבקדמיתא הוו טרחין בגלגולין, עד דאתא נח דאיהו שבת, וביה נחו כלהו, וביה אתיישבו, ואפיק לון לעלם.

אמר רבי אלעזר אמאי הוו קדמאין חייין יומין סגיאין, כגון אדם דאתמר ביה ויחי אדם תשע מאות שנה ושלשים שנה, ונח תשע מאות וחמשים שנה, וכן כלהו דרין עד נח הוו חייין שנים סגיאין, ומאברהם (ג"א ומנוח) ואילף הוו מתמעטין בשנים, אמר ליה ברי, רבוי שנים ואריכו דיומין אינון מאריך אנפין, ומעוטא דיומין ושנים מזעיר אנפין, ובגין דא באברהם אתמר אלה תולדות השמים והארץ בהבראם בה' זעירא. ברוך יהוה לעולם ואמן ואמן. (דף קלט ע"א).

(אמר המניה אלו התקונים מצאתי בספר אחר כתובים מאחד ועשרים תקונים ולהלאה, ולמען לא ימצא זה החבור נעדר מאלו המרגליות יקרות וטובות, גמרתו אומר לשים בעט ברזל ועופרת את שרשרות העבותות על המשבצות, ומצא מין את מינו ונעור).

תקונא תניינא

(זהו תקון כ"ב וכ"ג).

בראשית ברא אלהים, בראשית ברא תיש, דא אילו דיצחק. בראשית

תמן א"ש לעולה דיצחק,

השליכה (לרוח המות) לעלות לעולם הבא, ומשום שהיא יום הכפורים, אסור בנעילת הסנדל) הנה האש והעצים ואיה השעה לעלה. יצא קול ואמר, מלששת ימי בראשית נברא לעקדת יצחק.

משום שאין קרבן שמבטל מגפה פעקדת יצחק, שנאמר בו ויעקד את יצחק בנו, נקשרה מדת הדין (מלאך המות) ונעקד למעלה, ולא היה לו רשות לקרב לבית דין הגדול, שהוא גבורה, להבצע דין, והעקדה של כאן מועילה לגלות, שהיה עתיד לההרג משיח בן יוסף, וקול יצא מאותו זמן אל תעש לו מאומה, משום שהתגברו רחמים על דין, וסוד הדבר - הושיעה לו ימינו, ואחר כך זרוע קדשו, שגברה תימין על השמאל.

בשמתגברת הטפה של הזכר על הטפה של הנקבה, הוא בן, הוא ודאי רחמים, אבל בשמתגברת טפת הנקבה על הזכר, היא בת והיא דין, וסוד הדבר - זכר ששולט על נקבה גורם ששולט תימין על השמאל, ויצאו ישראל ברחמים ולא בדין, וזהו כי גבר עלינו חסדו, וסוד הדבר - בטרם יבא חבל לה והמליטה זכר.

ובשם של הקדוש ברוך הוא, יהו"ה רחמים, אדנ"י דין, וכששולט יהו"ה על אדנ"י יאהדונה", הוא רחמים, וכששולט אדנ"י על יהו"ה אידהנוי"ה, הוא דין, וסוד הדבר - אדנ"י אלהים בחזק יבא, בתקף הדין, ויבזה עקדת יצחק שנעקד לפני אביו ומסר עצמו למיתה כדי שינצל משיח ישראל שלא ימותו, ולא עוד, אלא שאפלו אם ישראל יהיו עובדים

ורזא דמלה (ועל אלין תלת גלגולין אתמר (שיר דב) מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב, (רות ד) וזאת לפנים דא אימא עלאה עלמא דאתי, דבר אחר לגביה צריך חליצה, והרא הוא דכתיב (שמות ג) של נעליך וגומר, ואם לאו לית לון רשו לרווחא רמתאה (נ"א לרווחא דמיתא) לסלקא לעלמא דאתי, ובגין דאתי יום הכפורים אסור בנעילת הסנדל), (בראשית כב) הנה האש והעצים ואיה השעה לעלה, נפק קלא ואמר משית יומי בראשית אתברי לעקדה דיצחק.

בגין דלא אית קרבן דבטיל מותנא פעקדה דיצחק, דאתמר ביה (שם) ויעקוד את יצחק בנו, אתקשר מדת הדין (מלאך המות) ואתעקד לעילא, ולא הוה ליה רשו לקרבא לבי דינא רכרבא דאיהו גבורה, לתבועא דינא, ועקדה דנא מועילה לגלותא, דהוה עתיד לאתקטלא משיח בן יוסף, וקלא נפיק מההוא זמנא (שם) אל תעש לו מאומה (שם יב), בגין דאתגברו רחמי על דינא, ורזא דמלה (תהלים צח א) הושיעה לו ימינו, ולבתר זרוע קדשו, דגבר ימינא על שמאלא.

כד אתגבר טפה דדכורא על טפה דנוקבא איהו בן, רחמי איהו ודאי, אבל כד אתגבר טפה דנוקבא על דכורא, בת איהו ודינא איהו, ורזא דמלה דכורא שליט על נוקבא גרים דשליט ימינא על שמאלא, ויפקון ישראל ברחמי ולא בדינא, ודא איהו (תהלים קיז) כי גבר עלינו חסדו, ורזא דמלה (ישעיה סו) בטרם יבא חבל לה והמליטה זכר.

ובשמא דקודשא ברוך הוא, יהו"ה רחמי, אדנ"י דינא, כד שליט יהו"ה על אדנ"י יאהדונה"י רחמי איהו, וכד שליט אדנ"י על יהו"ה אידהנוי"ה דינא איהו, ורזא דמלה (שם מ) אדנ"י אלהים בחזק יבא,

בתקיפו דינא, ובדא עקדה דיצחק דאתעקד קמי אבוי, ומסר גרמיה

בגלות על שפיכות דמים וגלוי עריות ועבודה זרה, זכות אבות תגן עליהם משרפה הרג וחנק, משום שאברהם נתנסה באש ויצחק בספיני ויעקב בגלות, זכות אבות תהיה מגנה עליהם.

ועוד, הנסיון של שלשת האבות מעידים, שלא עבר אדם שהוא ישראל על שלשת המצוות הללו שצוה אותם (אבות) הקדוש ברוך הוא, זהו שכתוב ויצו יהוה אלהים על האדם, ויצו - זו עבודה זרה, לאמר - זה גלוי עריות, על האדם - זו שפיכות דמים, שנשמתו של האדם נכנסה בגלגול של אברהם, ואם הוא עבד עבודה זרה, כשנכנס לאש היה נשרף, זהו שכתוב פסילי אלהיהם תשרפון באש.

שלא יש שלשה גונים, לכן ירק ושחר, והרביעי תכלת, והם דבקים בגנותל שהיא אדמה, הרי חמשה, כחשבון ה' (חמש), שהיא אמונת הקדוש ברוך הוא שהוא ו', שהתלבש בחמשה גונים ומאיר בהם, ובו עולים הגונים שהם כלולים בה, והיא עולה בהם לו'. זהו שכתוב היא העלה, וכשעולים שנים שהם ו' ה' כקרבו, יורדים שנים מלמעלה שהם י", ומתקרבות האותיות ומתחדות ונקשרות זו עם זו, וזהו סוד הקרבו.

וסוד הדיבר - והנה מלאכי אלהים עלים ויורדים בו, עולים שנים באש, ויורדים שנים, ונצל אברהם בשם של יהוה, שאף על גב שיש ארבעה מלאכים שהם הממנים של השם הקדוש, לא רוצה הקדוש ברוך הוא להתעסק באברהם להצילו אלא הוא ממש, משום שקנא על שמו,

למיתה בגין דישיזיב משיח וישראל דלא ימותון, ולא עוד אלא דאפילו אי ישראל להווי עברין בגלותא, על שפיכות דמים וגלוי עריות ועבודה זרה, זכות אבהן נגן עליהון משרפה הרג וחנק, בגין דאברהם נתנסה בנורא, ויצחק בספינא, ויעקב בגלותא, זכות אבהן יהא מגין עליהון.

ועוד נסיונא דתלת אבהן מעידין, דלא עבר אדם דאיהו ישראל על תלת פקודין אלין, דמני לון (ליה) קודשא בריך הוא, הדא הוא דכתיב (בראשית ב טז) ויצו יהוה אלהים על האדם, ויצו דא עבודה זרה, לאמר דא גלוי עריות, על האדם דא שפיכות דמים, דנשמתא דאדם עאלת בגלגולא דאברהם, ואם איהו עבד עבודה זרה, פד עאל בנורא הוה אתוקד, הדא הוא דכתיב (דברים ז כה) פסילי אלהיהם תשרפון באש.

דאש אית ליה תלת גוונים, חוור וירוק ואוכם, ורביעאה תכלת, ואינון דבקיין בגנותל דאיהו סומקא הא חמשה, כחשבון ה' (חמש) דאיהו אמונה דקודשא בריך הוא דאיהו ו', דאתלבש בחמש גוונים ונהיר בהון, וביה סלקין גוונים דאינון כלילין בה, והיא סליקת בהון לגבי ו', הדא הוא דכתיב (ויקרא ו ב) היא העולה, וכד סלקין תרין דאינון ו' ה' בקרבנא, נחתין תרין מלעילא דאינון י", (ד קלס ט"א) ומתקרבין אתוון ומתיידין ומתקשרין דא בדא, ודא איהו רזא דקרנא.

ורזא דמלה (בראשית כח יב) והנה מלאכי אלהים עלים ויורדים בו, סלקין תרין באשא, ונחתין תרין. ואשתזב אברהם בשמא דיהוה, דאף על גב דאית ארבע מלאכים דאינון ממנן דשמא קדישא, לא בעי קודשא בריך הוא לאשתדלא

דאינון ממנן דשמא קדישא, לא בעי קודשא בריך הוא לאשתדלא

ובו התלבן אדם הראשון שהוא
ישראל, שלא עבר על ויצו, שהוא
עבודה זרה, אחר כך התלבש
ביצחק ונצרך ואמר אל תעש לו
מאומה, שאותו שנצרך בו לא
עשה דבר, שלא עבר על שפיכות
דמים, וכן יעקב התגלגל בו
כשירד לגלות מצרים (שח' לז' אר"ק),
שפחד שלא היה עולה. באותו
זמן אמר לו הקדוש ברוך הוא
אל תירא מרדה מצרימה וגומר,
אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי
אעלה גם עלה.

תקון שלישי

בראשית שם אר"י של הקרבן,
שהיה יורד על הקרבן בדמות ארי
אוכל הקרבנות, וזהו ראשון
לחיות שהיו אוכלים קרבנות.
אמר לו רבי אלעזר: ולמה היו
יורדות חיות לאכל קרבנות?
אמר לו: בני, ארבע חיות הן
בכסא, אריה שור נשר אדם,
ובגוף האדם ארבעה יסודות
שממנים עליהם ארבע חיות,
שהנפש כלולה בהם, ומשום זה
פרנסת הנפש מארבעה הללו.
כשחטא אדם בארבעה היסודות
שלו, כאלו חטא בנפש, זהו
שכתוב מאשר חטא על הנפש,
ובאותו זמן נפרדו מים מאש
ורוח מעפר.

שמעבר ויצאים זרעים, שהם
פרנסה של אדם, ומהמים החיות,
שהן פרנסה של ארי, ומאש
בהמות, שהם פרנסה של שור,
ומהרוח עופות, שהם פרנסה של
נשר, וכשחטא בהם, נפרדו
היסודות, ויש בהם מחלקת
שהיא פרוה, ועולה שם יהו"ה
מהם, ונכנס יצר הרע שהוא
סמא"ל שטן, שיהו"ה לא שורה

באברהם לשזבא ליה אלא איהו ממש, בגין
דקני על שמיה, וביה אתלבן אדם הראשון
דאיהו ישראל, דלא עבר על ויצו דאיהו
עבודה זרה, לבתר אתלבש ביצחק ואצטרף
ואמר (בראשית כ"ב) אל תעש לו מאומה, דההוא
דאצטרף ביה לא עבד מדעם, דלא עבר על
שפיכות דמים, וכן יעקב אתגלגל ביה, כד
נחת לגלותא דמצרים (דח' ז' אר"ק) דדחיל דלא
הוה סליק, בההוא זמנא אמר ליה קודשא
ברוך הוא (שם מ"ג) אל תירא מרדה מצרימה
וגומר, אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלה
גם עלה.

תקונא תליתאה.

(זהו תקון כ"ד)

בראשית תמן אר"י דקרפנא, דהוה נחית
בקרבנא כדיקנא דארי אכיל
קרפנין, ודא איהו קדמאה לחיוון דהוה אכלי
קרפנין. אמר ליה רבי אלעזר ואמאי הוה נחתין
חיוון למיכל קרפנין, אמר ליה ברי ארבע
חיוון אינון בכרסיא, אריה שור נשר אדם,
ובגופא דבר נש ארבע יסודי, דממנן עלייהו
ארבע חיוון, דנפש כלילא בהון, ובגין דא
פרנסה דנפשא מאלין ארבע, כד חאב בר נש
בארבע יסודי דליה כאלו חאב בנפשא, הדא
הוא דכתיב (במדבר ו' י"א) מאשר חטא על הנפש,
ובהוה זמנא אתפרש מיא מאשא ורוחא
מעפרא.

דמעפרא נפקין זרעין דאינון פרנסה דאדם,
וממיא חיוון דאינון פרנסה דארי,
ומאשא בעירין דאינון פרנסה דשור, ומרוחא
עופין דאינון פרנסה דנשר, וכד חב בהון
אתפרשן יסודין ואית בהון מחלוקת דאיהו

פרודא, וסליק שם יהו"ה

מְנִיָּהוּ, וְעַל יֵצֵר הָרַע דְּאִיהוּ סַמָּא ל" שְׁטוֹן,
 דִּיהוּ"ה לֹא שְׂרִיא בְּפִרְוּדָא, וְרִזָּא דְמַלְכָּה (הוֹשַׁע
 ב) חֶלֶק לְבָם עִתָּה יֵאָשְׁמוּ, וּבְגִין דָּא צְרִיךְ
 קְרַבְנָא מְאֵלִין מִיְנִין דְּחַב בְּהוֹן, לְקַרְבָּא בְּהוֹן,
 אִינוּן אַרְבַּע יְסוּדִין דְּאִית בְּהוֹן פְּרִוּדָא,
 וּבְהִיא זְמַנָּא דְמִתְקַרְבִּין יְסוּדִין דָּא לְגַבֵּי דָא,
 מִיָּד נְחִית קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלֵיהּ וּבְרַח
 שְׁטוֹן, וְאִי לֹא בְּרַח הָא אָשָׁא דְקַרְבָּנָא אוּקִיד
 לִיהּ, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (ויקרא ו ה) וְהָאֵשׁ עַל
 הַמִּזְבֵּחַ תֹּקֵד בּוֹ.

בְּפִרְוּדָא, וְסוּד הַדָּבָר - חֶלֶק לְבָם
 עִתָּה יֵאָשְׁמוּ, וּמִשּׁוּם זֶה צְרִיךְ
 קְרַבָּן מִמְּהִינִים הַלְלוּ שְׁחָטָא בְּהֵם
 לְקַרְבַּ בְּהֵם, אוֹתָם אַרְבַּעַה
 יְסוּדוֹת שֵׁשִׁי בְּהֵם פְּרִוּדָא, וּבְאֹתוֹ
 זְמַן שְׁמִתְקַרְבִּים הַיְסוּדוֹת זֶה לְזֶה,
 מִיָּד יוֹרֵד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 עֲלֵיהֶם וּבוֹרַח הַשְׁטוֹן, וְאִם לֹא
 בּוֹרַח, הָרִי אֵשׁ הַקְרָבָן שׁוֹרְפָת
 אוֹתוֹ. זֶהוּ שְׁכַתוּב וְהָאֵשׁ עַל
 הַמִּזְבֵּחַ תֹּקֵד בּוֹ.

וְסוּד הַקְרַבְנוֹת, עוֹד וּבִשְׁר
 תְּלַבִּישְׁנִי וּבַעֲצָמוֹת וְגִידִים
 תְּסוֹכְכֵנִי. הַעוֹר הוּא לְבוּשׁ הָאָדָם,
 זֶהוּ שְׁכַתוּב וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנוֹת עוֹר
 וַיְלַבִּשֵׂם, אִם זָכָה - כְּתָנוֹת אוֹר
 מְרַקְמִים מִמְּצוּוֹת עֲשֵׂה, שְׁשֻׁכְרַם
 לְעוֹלָם הַבָּא, שֶׁהוּא הָאוֹר הַגָּנוּז
 לְצַדִּיקִים, וְאִם לֹא זָכָה - עוֹר
 הַנְּחָשׁ שְׁכוֹלֵל אַרְבַּעַה יְסוּדוֹת,
 שֵׁשֶׁם רְשׁוּמוֹת מְצוּוֹת לֹא תַעֲשֵׂה
 שְׂאֵדָם עִבְר עֲלֵיהֶן, וּמִשּׁוּם זֶה
 בְּאִרוּי בְּעַלֵּי הַמִּשְׁנָה, עוֹנוּתוֹי שֶׁל
 אָדָם חֲקוּקִים לוֹ עַל עֲצָמוֹתָיו,
 וְקְרוּב הַעוֹר שֶׁל הָאָדָם מְצוּוֹת
 עֲשֵׂה, שֶׁהֵם קְרוּב שֶׁל אוֹתִיּוֹת
 שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

וְעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם
 קְרַבָּן, מִכֶּם וּדְאִי, לְהוֹצִיא עוֹר
 הַנְּחָשׁ שְׁבוּ מְרַקְמִים מְצוּוֹת לֹא
 תַעֲשֵׂה, וְאָדָם שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם
 נֶאֱמַר בּוֹ אָדָם לְהִבֵּל דְּמָה יְמִיו
 כְּצֵל עוֹבֵר, אָדָם כִּי יָמוּת בְּאֵהָל,
 כִּי יָמוּת וּדְאִי, וְזוּהִי הַקְרַבַּת
 הַקְרַבָּן שֶׁל עֲשׂוֹ, יֵצֵר הָרַע,
 שְׁנֶאֱמַר בּוֹ יָקָם אָבִי וַיֹּאכַל מִצֵּיד
 בְּנֹו. הַבִּשְׂר הוּא שְׂבֵר מִן שְׂבָרִים,
 וְהוּא אָדָם, מִצַּד שֶׁל הַחַיָּה שֶׁהוּא
 שׁוֹר, בְּשֵׁר חֵי, בְּשֵׁר טְהוֹר, וַיֵּשׁ
 אַחַר שֶׁל בְּשֵׁר בִּשְׂדֵה טְרֵפָה,
 שְׁשׁוּרָה בּוֹ רוּחַ הַטְּמָאָה, מְלֵאָף

וְרוּא דְקַרְבָּנִין (איוב י יא) עוֹר וּבִשְׂר תְּלַבִּישְׁנִי
 וּבַעֲצָמוֹת וְגִידִים תְּסוֹכְכֵנִי, עוֹר אִיהוּ
 לְבוּשָׁא דְאָדָם, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (בראשית ג
 כא) וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ
 כְּתָנוֹת עוֹר וַיְלַבִּישֵׂם, אִם זָכָה כְּתָנוֹת אוֹר
 מְרַקְמָן מִפְּקוּדִין דְּעֲשֵׂה, דְּאֶגְרָא דְלְהוֹן
 לְעֵלְמָא דְאִתִּי דְאִיהוּ אוֹר הַגָּנוּז לְצַדִּיקָא, וְאִם
 לֹא זָכָה מְשָׁכָא דְחוּיָא דְכְלִיל אַרְבַּע יְסוּדִין,
 דְּתַמָּן רְשִׁימִין פְּקוּדִין דְּלֹא תַעֲשֵׂה דְעִבְר בַּר
 נֵשׁ עֲלֵיהּ, וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהוּ מְאִרֵי מִתְנִיתִין
 עוֹנוּתוֹי שֶׁל אָדָם חֲקוּקִים לוֹ עַל עֲצָמוֹתָיו,
 וּקְרִיבוּ דְמִשְׁכָּא דְאָדָם פְּקוּדִין דְּעֲשֵׂה, דְּאִינוּן
 קְרִיבוּ דְאִתְּנוּן דְּשְׁמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

וְעֲלֵיהּ אִתְּמַר (ויקרא א ב) אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם
 קְרַבָּן, מִכֶּם וּדְאִי, לְאֶפְקָא מִשְׁכָּא
 דְּחוּיָא דְבִיהּ מְרַקְמִין פְּקוּדִין דְּלֹא תַעֲשֵׂה,
 וְאָדָם דְּעִבְר עֲלֵיהּ אִתְּמַר בִּיהּ (תהלים קמד ד) אָדָם
 לְהִבֵּל דְּמָה יְמִיו כְּצֵל עוֹבֵר, (במדבר יט יד) אָדָם
 כִּי יָמוּת בְּאֵהָל, כִּי יָמוּת וּדְאִי, וְדָא אִיהוּ קְרִיבוּ
 דְקַרְבָּנָא דְעֲשׂוֹ יֵצֵר הָרַע, דְאִתְּמַר בִּיהּ (בראשית
 כז לא) יָקָם אָבִי וַיֹּאכַל מִצֵּיד בְּנֹו. בְּשֵׁר אִיהוּ
 שְׂבֵר מִן שְׂבָרִים, וְאִיהוּ סוּמְקָא, מִסְטְרָא דְחַיָּה

דְּאִיהוּ שׁוֹר, בְּשֵׁר חֵי בְּשֵׁר טְהוֹר, וְאִית (דף קמז ע"א) אִתְּרָא דְבִשְׂר בִּשְׂדֵה

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימוש מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא בתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' סב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבודו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי כְּכָל אַתְר וְאַתְר, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלֵינוּ. וְיַחְמוֹל וְיַחְמוֹל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקֵהוּ. וְיַצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וְיִשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וְיִלְוֶה אֵלָיו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלַּל: תְּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וְיִהְיֶה לָּהּ בְּשָׁעֵרִים
מְעֻשִׂיָּה: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנָהּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְּלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וְיַחְמוֹל עָלֶיהָ. וְיִלְוֶה אֵלֶיהָ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

”הראנו בבנינו שמהנו בתקוננו”

הַרְשִׁב' וְיִי"ע יוֹשֵׁב אֶתְנוּ בְּלוֹמְדֵינוּ תוֹרָתוֹ

אֶפִּילוּ עוֹד הַיּוֹם אַחֵר שֶׁנִּכְפַּר רִשְׁבִּי מִבְּיַנְנוּ, כֹּל זְמַן שֶׁאַנּוּ
עוֹסְקִים בְּדַבְרֵי הָאֲדָרָא, "אַתְעֵטֵר" בָּא רַבִּי שִׁמְעוֹן מְעֵטֵר כְּמִלְךָ
בַּעֲטוּרֹתָיו בְּרֵאשׁ, וְיֹשֵׁב בְּגוּוֹן, עַכְל"ק

(הַצֵּה"ק רַבִּי אֲבָרְהָם אֲזוּלָאִי, הַצֵּה"ק רַבִּי אֲבָרְהָם גְּלָאֲנִטִּי זִנְע"א, "אוֹר הַחֲמָה" קכ"ג ע"ב)